

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๐

พระราชบัญญัติ

พิทักษ์ตราค่าภาคหลวงแร่ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๒๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิทักษ์
ตราค่าภาคหลวงแร่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งดิน
ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
พิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราช
บัญญัติพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ การเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ดิบๆ ให้เรียกเก็บ
จากราคาโลหะดิบๆ ดังนี้

(๑) ถ้าราคาตลาดของโลหะดิบๆ ในแร่ต่อ ๖๐ กิโลกรัม
เกินกว่าสามพันบาท ให้เรียกเก็บในอัตราที่กำหนดในกฎ
กระทรวง ซึ่งต้องกำหนดเป็นขั้นๆ และขั้นสูงสุดต้องไม่เกินกว่า
ร้อยละหกสิบของราคาตลาดที่เกินกว่าสามพันบาท

(๒) ถ้าราคาตลาดของโลหะดิบๆ ในแร่ต่อ ๖๐ กิโลกรัม
ไม่เกินสามพันบาท ให้ยกเว้นไม่ต้องเรียกเก็บค่าภาคหลวง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๐

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ดิบุกที่กำหนดไว้มีอัตราเดียวซึ่งไม่
เหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบัน เพราะรัฐไม่อาจลดค่าภาคหลวงแร่
ดิบุกให้แก่ผู้ผลิตในช่วงที่แร่ดิบุกมีราคาคต่ำ และไม่อาจเรียกเก็บค่า
ภาคหลวงแร่ดิบุกเพิ่มขึ้นในช่วงที่แร่ดิบุกมีราคาสูงขึ้นได้ สมควร
ปรับปรุงพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ดิบุกเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดย
กำหนดพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ดิบุกขึ้นสูงไว้เพื่อให้รัฐสามารถเรียก
เก็บค่าภาคหลวงแร่ดิบุกในอัตราที่เหมาะสมกับราคาตลาดที่ขึ้นลงได้ จึง
จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น